

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	650/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	P. G.	W dniu 03 listopada 2019 roku, na drodze krajowej (...), na (...) km, w miejscowości W., gmina G., powiat (...), województwo (...), prowadząc samochód osobowy marki B. (...) o nr rejestracyjnym (...) umyślnie naruszył	

zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym poprzez niezastosowanie się do zasad zawartych w art. 3 ust. 1 i art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku prawo o ruchu drogowym, przekroczył dozwoloną prędkość oraz nie dostosował prędkości do warunków panujących na drodze i najechał przednim lewym kołem samochodu na słupek (...), po czym utracił panowanie nad pojazdem, zjeżdżając na pas ruchu o przeciwnym kierunku doprowadzając do zderzenia z poruszającym się w sposób prawidłowy pojazdem marki T. (...) o nr rejestracyjnym (...) kierowanym przez A. S., co doprowadziło, iż w wyniku zdarzenia: A. S. doznała obrażeń wielonarządowych oraz poniosła śmierć w szpitalu w dniu 3 listopada 2019 roku, pasażer pojazdu marki T. (...) K. S. doznał obrażeń w postaci rany tłuczonej głowy w okolicy skroniowej prawej, czoła oraz nosa, złamania obojczyka prawego, urazu klatki piersiowej z wieloodłamowym złamaniem mostka oraz stłuczeniami mięszu płuc, niewielką odmą i krwawieniem zamostkowym, załamania wyrostka poprzecznego kręgu lędźwiowego L5, stłuczenia miednicy z otarciem skóry okolicy talerza biodrowego

		<p>prawego, złamania kości krzyżowej lewej oraz podejrzenia złamania kości łonowej, stłuczenia brzucha i ogólnych potłuczeń ciała, które spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające dłużej niż siedem dni w rozumieniu przepisów kodeksu karnego, małoletni pasażer pojazdu marki B. F. G. doznał obrażeń ciała w postaci złamania nadkłykciowego kości udowej lewej, które spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała na czas dłuższy od siedmiu dni w rozumieniu przepisów kodeksu karnego, czym zrealizował dyspozycję art. 177 § 1 kk w zb. z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p>	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 3 listopada 2019 roku, w godzinach późno popołudniowych, małżonkowie A. S. i K. S. wyjechali z miejsca swojego zamieszkania w P. do Ł.. Samochodem marki T. (...) numer rejestracyjny (...) kierowała A. S., miejsce pasażera obok kierowcy zajmował K. S.. Małżonkowie poruszali się przebudowywaną drogą (...) w kierunku Ł.. W przeciwną stronę w kierunku W. poruszał się P. G., kierujący</p>	<p>Opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych wraz z pisemną i ustną opiniami uzupełniającymi</p> <p>Protokół oględzin miejsca wypadku drogowego wraz ze szkicem</p> <p>Protokoły oględzin pojazdów</p> <p>Zeznania świadka A. M.</p> <p>Zeznania świadka K. P. (K.)</p>	<p>k.- 220- 226, 311</p> <p>k.- 3-5</p> <p>k.- 6-7, 8-9</p> <p>k.-17 odwr.-18, 218odwr., 401 odwr.- 403</p> <p>k.-201 odwr.412 odwr.- 413</p> <p>k.-288, 290, 300-301, 398-399</p> <p>k.-119 odwr., 401</p> <p>k.- 132, 399 odwr.- 400</p>	

samochodem osobowym marki B. (...), numer rejestracyjny (...). Razem z oskarżonym podróżowała jego żona M. G., która zajmowała miejsce pasażera na tylnej kanapie oraz małoletni syn F. G., znajdujący się w foteliku umieszczonym na tylnej kanapie auta. Pasy ruchu na jezdni drogi (...) oddzielone były pionowymi słupkami (...) oraz poziomymi liniami (...) i (...) barwy żółtej. Przy czym dwa pasy ruchu w kierunku W. zostały oddzielone linią (...), jeden pas ruchu w kierunku Ł. oddzielony był linią (...). Dozwolona prędkość na odcinku miejsca zdarzenia wynosiła 70 km/h. P. G. kierując pojazdem marki B. (...) zbyt blisko dojechał do linii (...) i najechał przednim lewym kołem swojego samochodu na podstawę słupka (...), która obciążona była dodatkowo workiem z piaskiem. Prędkość pojazdu oskarżonego po najechaniu na przedmiotowy słupek była nie mniejsza niż 128 km/h. Po najechaniu na podstawę słupka (...) przez P. G. doszło do zerwania i uszkodzenia obręczy koła przedniego lewego samochodu marki B.. P. G. po najechaniu na podstawę słupka (...) prowadząc pojazd marki B. początkowo skręcił kierownicą w prawo, zjechał w prawą stronę, następnie w lewą i wjechał

Wyjaśnienia oskarżonego P. G.

Zeznania świadka M. G.

Zeznania pokrzywdzonego K. S.

<p>na pas ruchu, którym poruszała się A. S. wraz z mężem. Na pasie przynależnym do jazdy T. (...), oskarżony uderzył w pojazd którym poruszali się małżonkowie A. i P. S.. Prędkość pojazdu B. w momencie zdarzenia nie była mniejsza niż 90 km/h, zaś prędkość rozwijana przez samochód marki T. (...) nie była mniejsza niż 70 km/h. Wskutek uderzenia pojazd T. (...) przemieścił się w linii prostej o około 10, 2 m i wykonał około 1 i ¼ obrotu wokół własnej osi pionowej to jest około 420 stopni. Po zderzeniu pojazd marki B. przemieścił się w linii prostej po odcinku 24 m, obracając się wokół własnej osi pionowej o 90 stopni.</p>			
<p>A. S. i P. G. w trakcie przedmiotowego zdarzenia byli trzeźwi.</p>	<p>Sprawozdanie z badania materiału biologicznego na zawartość etanolu, acetonu i izopropanolu Protokół z badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym</p>	<p>k.- 77 k.- 2</p>	
<p>W wyniku wypadku z dnia 3 listopada 2019 roku A. S. doznała wielonarządowych obrażeń ciała, w szczególności czaszkowo-mózgowych, które skutkowały jej śmiercią w szpitalu w dniu 3 listopada 2019 roku. K. S. w wyniku wypadku z dnia 3 listopada 2019 doznał obrażeń ciała w postaci</p>	<p>Protokół z sądowo-lekarskiej sekcji zwłok Opinia biegłego z zakresu chirurgii dotycząca K. S. oraz opinia Instytutu (...) dotycząca małoletniego F. G.</p>	<p>k.- 103-106 k. 165 (koperta), 206</p>	

<p>ran tłuczonych głowy w okolicy skroniowej prawej, czoła oraz nosa, złamania obojczyka prawego, urazu klatki piersiowej z wieloodłamowym złamaniem mostka oraz stłuczeniami mięszu płuc, niewielkiej odmy i krwiaka zamostkowego, złamania wyrostka poprzecznego kręgu lędźwiowego L5, stłuczenia miednicy z otarciem skóry okolicy talerza biodrowego prawego, złamania kości krzyżowej lewej oraz podejrzenia złamania kości łonowej, stłuczenia brzucha oraz ogólnych potłuczeń ciała. W/ w obrażenia ciała pokrzywdzonego spowodowały naruszenie czynności narządów ciała trwające dłużej niż siedem dni w rozumieniu przepisów kodeksu karnego.</p> <p>W następstwie wypadku z dnia 3 listopada 2019 roku małoletni F. G. doznał złamania nadkłykciowego kości udowej lewej. Powyższe złamanie spowodowało rozstrój zdrowia oraz naruszenie czynności narządów ciała na czas dłuższy od siedmiu dni w rozumieniu przepisów kodeksu karnego.</p>			
<p>Układy odpowiedzialne za mechanikę ruchu w pojazdach B. nr rej. (...) oraz T. (...) nr rej (...) nie wykazywały</p>	<p>Powypadkowe oględziny pojazdów</p>	<p>K 122- 126</p>	

niesprawności, które mogłyby mieć wpływ na bezpieczeństwo jazdy w/w pojazdów przed wypadkiem. Stan techniczny pojazdów nie miał wpływu na zaistnienie zdarzenia.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
		....	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania pokrzywdzonego K. S. Zeznania świadka R. B. Zeznania świadka M. G.	Zeznania pokrzywdzonego K. S. ocenione jako szczerze i wiarygodne, wykazują jednakże ograniczoną przydatność dla dokonania ustaleń	

Zeznania A. M.

Zeznania świadka K. P.
(K.)

Wyjaśnienia oskarżonego
P. G.

Opinia Instytutu (...)
dotycząca F. G.

Opinia biegłego z zakresu
chirurgii dotycząca K. S.

Protokół z sądowo-
lekarskiej sekcji zwłok

Opinia biegłego z zakresu
rekonstrukcji wypadków
drogowych

Dane o karalności z K.

Protokoły oględzin
miejsca wypadku
drogowego, protokoły
oględzin pojazdu marki
B. (...) oraz T.
(...), protokół użycia
urządzenia kontrolno-
pomiarowego do
ilościowego oznaczania
alkoholu w wydychanym
powietrzu

Sprawozdanie z badania
materiału biologicznego
na zawartość etanolu,
acetonu i izopropanolu

faktycznych w zakresie
przebiegu wypadku
drogowego. Wynika to
przede wszystkim z
faktu doznanych przez
pokrzywdzonego
będącego pasażerem
pojazdu T. (...) obrażeń
ciała. Gwałtowny,
dynamiczny przebieg
zdarzenia, doznane
wskutek wypadku
obrażenia ciała skutkujące
ostatecznie naruszeniem
czynności narządów jego
ciała na okres
przekraczający siedem dni
w rozumieniu kodeksu
karnego, dramatyczne
skutki zdarzenia w postaci
śmierć żony wskutek
odniesionych obrażeń,
skutkowały niepamięcią K.
S. w zakresie okresu
bezpośrednio
poprzedzającym wypadek
jak i samego wypadku,
jego przebiegu, kolejnych
sekwencji następujących
po sobie w gwałtowny
sposób zdarzeń. Świadek
szczerze przyznał, iż nie
pamięta z jaką prędkością
poruszali się, zaznaczając,
iż nie była ona duża,
gdyż jego żona -A. S.
zwyczajowo nie jeździła
szybko. Relacja w/w w
tym zakresie wraz z
informacjami dotyczącymi
sytuacji drogowej przed
zdarzeniem oraz
panujących wówczas
warunków
atmosferycznych
pozostaje w zgodzie co
do istoty z relacjami
świadków to jest K. K.
(2) A. M., a także
opinią biegłego z zakresu

rekonstrukcji wypadków drogowych. Reasumując, świadek w kwestii okoliczności dotyczących warunków drogowych i atmosferycznych złożył wiarygodną, zgodną z rzeczywistym stanem rzeczy relację, korespondującą z innymi uznanymi za wiarygodne dowodami, w szczególności zeznaniami wskazanymi wyżej świadków. Rzeczowa relacja pokrzywdzonego w kwestii dotyczącej odniesionych obrażeń ciała wskutek wypadku z dnia 3 listopada 2019 roku, przebiegu procesu leczenia i rehabilitacji, aktualnej kondycji zdrowotnej, stanowi pełnowartościowy materiał dowodowy, zgodny z rzeczywistym stanem rzeczy.

Pozytywnie ocenić należy relację złożoną przez R. B., jednakże nie wniosła ona niczego w zakresie dokonania ustaleń faktycznych w sprawie w kwestii zasadniczej to jest przebiegu, okoliczności i przyczyn wypadku drogowego z dnia 3 listopada 2019 roku. Wynika to z faktu, iż w/w nie był świadkiem zdarzenia, nie był na miejscu wypadku, jako członek rodziny pomagał pokrzywdzonemu min. w kontakcie z organami ścigania prowadzącymi czynności w sprawie

wypadku drogowego, w szczególności z upoważnienia K. S. odebrał dokumenty i przedmioty należące do oskarżyciela posiłkowego i jego żony A. S..

W ocenie sądu ograniczoną przydatność dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie wykazują zeznania świadka M. G.. W związku z tym, iż świadek zajmowała miejsce na tylnej kanapie i jej uwaga koncentrowała się przede wszystkim na uspokojeniu kilkunastomiesięcznego syna, w sposób ograniczony i wybiórczy rejestrowała to co działo się na drodze. Jak sama przyznała, jedyne co zapamiętała, to zauważalną zmianę toru pojazdu kierowanego przez jej męża, podsumowując, iż okolicznością, która utkwiała w jej pamięci to to, że „nasz samochód nie jedzie prosto”(k-401). Świadek nie była w stanie w sposób wiążący wypowiedzieć się w kwestii rozwijanej przez oskarżonego prędkości, czy też podejmowania manewrów obronnych, podnosząc na usprawiedliwienie, iż była skupiona na małym dziecku, które próbowała uspokoić.

Zeznania A. M., poruszającego się przed wypadkiem wraz z rodziną

w kierunku K., w zakresie w jakim przedstawił okoliczności w jakich doszło do najechania przez niego na podstawę znaku (...), podjęte następnie manewry, zakończone zatrzymaniem pojazdu, sprawdzeniem jego stanu i wezwaniem lawety wobec braku możliwości kontynuacji jazdy, zasługują na przymiot wiarygodności. A. M. na kilka minut przed oskarżonym najechał na podstawę słupka U-21, samego momentu zderzenia pojazdów, toru jazdy oskarżonego w/w nie widział o tym, że doszło do zdarzenia drogowego zorientował się wskutek hałasu o dużym natężeniu.

Na pozytywną ocenę zasługują również rzeczowe i konsekwentne zeznania K. P. poruszającej się wówczas z C. w kierunku Ł.. Świadek opisała sposób poruszania się na drodze pojazdu kierowanego przez P. G. zanim doszło do wypadku. Odnosząc się do zachowania oskarżonego na drodze, K. P. porównała tor jazdy poruszającego się z naprzeciwka P. G. do jazdy slalomem, uzupełniając swoje spostrzeżenia dodała, iż sprawiało to wrażenie jakby kierujący stracił panowanie nad kierownicą i próbował wyprowadzić auto. Tylko szybka reakcja z jej strony, w momencie kiedy

zorientował się, iż pojazd marki B. jedzie wprost na nią i odbicie kierowanego auta nieco w prawa stronę, pozwoliły jej na uniknięcie zderzenia. Podkreślenia wymaga, iż relacja w/w świadka koresponduje z ustaleniami i wyliczeniami dokonanyymi przez biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych.

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zasługują na akceptację. P. G. zgodził się z wnioskami zawartymi w opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, kwestionując ją jedynie w zakresie prędkości z jaką poruszał się przed zdarzeniem. Zauważyć jednakże w tym miejscu należy, iż oskarżony przyznał, iż przekroczył administracyjnie wyznaczoną prędkość obowiązującą w miejscu zdarzenia, jednakże nie w takim zakresie jak ustalił biegły. W jego ocenie prędkość prowadzonego przez niego pojazdu kształtowała się na poziomie około 100 km/h. Jednocześnie podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż P. G. szczerze przyznał, iż swoje stanowisko w kwestii rozwijanej prędkości opiera na subiektywnym przekonaniu, niepopartym

danymi
obiektywizującymi w
postaci chociażby zapisów
na liczniku pojazdu.

W ocenie sądu opinia
sporządzona przez
Instytut (...) na
okoliczność obrażeń jakich
doznał pokrzywdzony F.
G. oraz opinia biegłego z
zakresu chirurgii odnośnie
obrażeń doznanych przez
K. S. na skutek
zdarzenia z 03 listopada
2019 roku, jako pełne,
logiczne, wewnętrznie
niesprzeczne,
przeprowadzona zgodnie
z wymogami sztuki
medycznej, stanowią w
ocenie sądu
pełnowartościowy
materiał dowodowy. Tak
też ocenić należy opinię
biegłego z zakresu
medycyny sądowej i
patomorfologii na
okoliczność obrażeń
doznanych przez
pokrzywdzoną A. S.
i ustalenia przyczyn
jej śmierci. Taki sam
przymiot, w ocenie sądu,
posiada również pisemna
opinia sporządzona przez
biegłego z zakresu
rekonstrukcji wypadków
drogowych wraz z
pisemną i ustną
opinią uzupełniającymi.
Biegły w sposób
logiczny, konsekwentny,
przekonujący przedstawił
tok rozumowania
prowadzący go do
sformułowania wniosków
końcowych opinii. W
pełni podzielić należy
wnioski biegłego z zakresu

rekonstrukcji wypadków drogowych, stosownie do której bezpośrednią przyczyną zaistnienia zderzenia pojazdów marki B. (...) i T. (...) był gwałtowny wjazd samochodu B. na tor jazdy kierującej T. (...). Kierujący pojazdem marki B. (...) P. G. nie zachował ostrożności w ruchu drogowym, jadąc po remontowanym odcinku drogi nie dostosował prędkości do warunków drogowych. Nadmierna prędkość w połączeniu z gwałtowną reakcją na zagrożenie, była czynnikiem decydującym o utracie przez oskarżonego panowania nad pojazdem. Rekonstrukcja toru jazdy pojazdu marki B. wykazała, iż prędkość w/w samochodu po najechaniu na podstawę słupka nie była mniejsza niż 128 km/h. Przeprowadzona symulacja w programie PC-C. wykazała, iż prędkość samochodu B. w momencie zderzenia nie była mniejsza niż 90 km/h, zaś prędkość pojazdu T. (...) nie mniejsza niż 70 km/h. Zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wykazał, iż zerwanie i uszkodzenie obręczy koła przedniego lewego samochodu marki B. nastąpiło wskutek najechania na masywną podstawę słupka U- 21 przy dużej prędkości. Powypadkowe oględziny

opon będących na wyposażeniu samochodu B., nie wykazały oznak samoczynnego pęknięcia osnowy. Prędkość samochodu B. kierowanego przez oskarżonego była decydującym czynnikiem o utracie przyczepności kół samochodu, co skutkowało niekontrolowanym zjazdem na pas ruchu o przeciwnym kierunku jazdy. Odnosząc się do zachowania na drodze A. S., podkreślić należy, iż brak jakichkolwiek dowodów, które wskazywałyby na błędy techniczne kierującej, pozostające w związku z zaistnieniem przedmiotowego wypadku. A. S. prawidłowo poruszała się po pasie ruchu przynależnym dla jej kierunku jazdy. Gwałtowny i nieprzewidywalny wjazd pojazdu B. kierowanego przez oskarżonego, uniemożliwił pokrzywdzonej podjęcie jakichkolwiek czynności w celu uniknięcia zderzenia. Dla zobrazowania powyższej kwestii wskazać należy, iż czas od momentu przejazdu samochodu B. przez linie (...) do zderzenia z samochodem T. (...) wynosił około 0,9 s, zatem był zbyt krótki aby A. S. mogła wykonać jakikolwiek manewr obronny. Podnieść należy,

iz kierujący pojazdem B. poruszał się po jezdni z dwoma pasami ruchu w tym samym kierunku. Oznacza to, iż dysponował dużą szerokością jezdni, jednakże wskutek braku prawidłowej kontroli toru jazdy, w sposób niebezpieczny dojechał zbyt blisko do linii (...) i najechał na podstawę słupka (...). Suma dużej prędkości i gwałtownej reakcji oskarżonego, spowodowała utratę kontroli nad prostolinijnym torem jazdy. O ile najechanie na podstawę słupka (...) oraz utrata ciśnienia w przednim lewym kole, nie musiała skutkować gwałtowną zmianą kierunku jazdy o tyle impulsywna i gwałtowna reakcja – skręt kierownica w prawo stanowił o bezpośredniej przyczynie utraty przyczepności kół samochodu. Kluczową kwestią jest, iż najechanie na podstawę słupka (...) mogło nastąpić w różnych okolicznościach, ale przy prędkości dozwolonej, to jest 70 km/h, kierujący pojazdem B. uniknąłby utraty przyczepności kół, w dalszej sekwencji zdarzeń, niekontrolowanego zjazdu na pas ruchu o przeciwnym kierunku i w konsekwencji zderzenia z prawidłowo poruszającą się T. (...) kierowaną przez A. S..

Zachowanie ostrożności i prędkości bezpiecznej stanowiły decydujące elementy dla zapewnienia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Reasumując w ocenie sądu opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych wraz z pisemną i ustną uzupełniającymi opiniami jako pełne, logiczne, wewnętrznie niesprzeczne, przeprowadzone stosownie do wymogów i aktualnej wiedzy w tym zakresie, stanowią w ocenie sądu pełnowartościowy materiał dowodowy. Biegły w należyty sposób uargumentował swoje stanowisko, przedstawiając logiczny tok rozumowania prowadzący go do sformułowania wniosków końcowych.

Dokument urzędowy sporządzony we właściwej formie i przez uprawniony podmiot.

Brak podstaw do zakwestionowania źródeł dowodowych będących udokumentowaniem czynności procesowych, takich jak protokół oględzin miejsca wypadku drogowego, szkic miejsca wypadku drogowego, protokoły oględzin pojazdów marki B. (...) oraz T. (...), protokół użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego do ilościowego oznaczania

		alkoholu w wydychanym powietrzu, wyników analizy krwi pobranej od pokrzywdzonej, przeprowadzonej w kierunku zawartości alkoholu, powstały one bowiem zgodnie z normami przepisnymi w kodeksie postępowania karnego i dają rękojmię wiarygodności.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	P. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Analiza zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności w postaci protokołu oględzin miejsca wypadku			

drogowego wraz ze szkicem, protokołu oględzin pojazdów, protokołu z sądowo-lekarskiej sekcji zwłok, opinii biegłego z zakresu chirurgii oraz Instytutu (...) , opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, zeznań świadków, pozwoliła na przypisanie oskarżonemu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 177 § 1 kk w zb. z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2. Istota czynu określonego w art. 177 kk od strony przedmiotowej polega na naruszeniu zgeneralizowanych reguł ostrożnego postępowania z określonymi dobrami i spowodowanie w wyniku tego określonej szkody. Chodzi o przekroczenie obiektywnych reguł postępowania z danym dobrem przez podmiot zdolny zachować wymaganą w danej dziedzinie ostrożność. Przepięstwo wypadku w komunikacji zachodzi wówczas gdy wymienione w art. 177 § 1 lub § 2 kk skutki zostaną spowodowane w wyniku naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. W pełni podzielić należy stanowisko SN, że w każdej sprawie dotyczącej wypadku komunikacyjnego sąd powinien bacznie rozważyć czy istnieje związek przyczynowy

pomiędzy stwierdzonym naruszeniem przepisów a przedmiotowym zdarzeniem drogowym. Związek ten nie może być rozumiany jako jedynie czasowe lub miejscowe następstwo zdarzeń, ale jako następstwo rzeczowe skutku w postaci wypadku drogowego, z poprzedzającym go naruszeniem przez oskarżonego przepisów o ruchu drogowym (vide wyrok SN z dnia 04. 11. 1998 rok, sygn. V KKN 303/97, OSNKW 1998/11-12/50). Spowodowanie skutku – jak podkreślił SN – może być tylko wtedy obiektywnie przypisane sprawcy gdy urzeczywistnia w nim niebezpieczeństwo, któremu zapobiec miałyby przestrzeganie naruszonego obowiązku ostrożności (vide wyrok SN z dnia 08. 03. 2000 rok, sygn. III KKN 231/93, OSNKW 2000/5-6/45).

O ile samo spowodowanie wypadku jest zawsze nieumyślne o tyle naruszenie przez sprawcę zasad bezpieczeństwa ruchu może mieć charakter umyślny (gdy sprawca te zasady narusza świadomie, chcąc tego lub na to się godząc) lub nieumyślny (gdy sprawca narusza zasady ruchu nieświadomie, bezwiednie, nie zdając sobie z tego sprawy).
O umyślnym naruszeniu

reguł bezpieczeństwa można mówić min. gdy sprawca kieruje pojazdem w stanie nietrzeźwości, świadomie przekracza dozwoloną w danym miejscu prędkość, nienależyście obserwuje drogę oraz nie zachowuje ostrożności przy omijaniu, prowadzi pojazd z niedozwoloną prędkością w miejscu w którym ustawiony jest znak ostrzegający o niebezpiecznym zakręcie.

Wypadek drogowy, który skutkuje u pokrzywdzonych obrażeniami ciała określonymi w art. 157 § 1 kk oraz ciężką chorobą realnie zagrażającą ich życiu, jak również śmiercią w wyniku doznanych obrażeń wyczerpuje znamiona art. 177 § 1 kk jak i art. 177 § 2 kk, zatem czyn taki powinien być kwalifikowany kumulatywnie (art. 177 § 1 kk w zb. z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk) (por. wyrok SN z dnia 11. 01. 2008 r., sygn. IV KK 429/07, Legalis). Podzielając w pełni powyższy pogląd sąd dokonał zmiany przyjętej w akcie oskarżenia kwalifikacji i uzupełnił ją o art. 11 § 2 kk. Zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wykazał, iż bezpośrednią przyczyną zaistnienia zderzenia pojazdów marki B. (...) i T. (...) był gwałtowny wjazd B.

na tor jazdy kierującej samochodem T. (...) A. S.. Kierujący samochodem B. (...) nie zastosował się do art. 3 ust. 1 i art. 19 ust. 1 ustawy prawo o ruchu drogowym. Nadmierna prędkość oskarżonego kierującego pojazdem marki B. spowodowała utratę przyczepności kół samochodu, co doprowadziło do niekontrolowanego zjazdu na pas ruchu o przeciwnym kierunku. Technika jazdy P. G. poruszającego się pojazdem marki B. pozostawała w bezpośrednim związku przyczynowo- skutkowym z zaistnieniem zdarzenia.

W świetle dokonanych ustaleń, stwierdzić należy, iż oskarżony miał możliwość zachowania się zgodnie z prawem, a mimo to nie dał posłuchu normom prawnym. Nie zachodziły przy tym żadne okoliczności wyłączające jego winę. Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż zachowanie P. G. jako bezprawne, karalne, karygodne i zawinione stanowi przestępstwo.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

P. G.	1 2. 3. 4. 5.		<p>Kara 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w oparciu o brzmienie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk na okres próby wynoszący 3 lata w realiach przedmiotowej sprawy, uwzględnia okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego w postaci:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dotychczasowej niekaralności oskarżonego- ocenionej w kontekście jego wieku, - postawy oskarżonego po popełnieniu zarzucanego mu czynu, a polegającej na przeproszeniu pokrzywdzonych na rozprawie sądowej oraz wyrażeniem żalu i skruchy z powodu tego co się stało. <p>Okolicznościami przemawiającymi na niekorzyść oskarżonego jest z jednej strony charakter i rozmiar skutków osobowych zdarzenia w postaci śmierci pokrzywdzonej A. S., obrażeń ciała naruszających czynności narządów ciała na okres przekraczający siedem dni u pokrzywdzonych K. S. oraz F. G., a także charakter naruszonych reguł bezpieczeństwa w ruchu drogowym doprowadzający do zaistnienia wypadku drogowego.</p> <p>Wobec oskarżonego zaistniały podstawy do</p>
-------	---------------------------	--	--

zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że podstawową przesłanką stosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary, jest przekonanie sądu, że takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Stawiając prognozę kryminologiczną sąd bierze pod uwagę możliwość oddziaływania na skazanego w okresie próby. Przekonanie sądu o tym, że orzeczona kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, ma być oparte przede wszystkim na postawie sprawcy, jego właściwościach i warunkach osobistych, dotychczasowym sposobie życia, oraz zachowaniu się po popełnieniu przestępstwa (wyrok SA w Katowicach z 10 lutego 2000 r., II Aka 5/2000, OSA 20001/1/1). Odnosząc powyższe rozważania do realiów niniejszej sprawy, wskazać należy, iż przedmiotowa sprawa jest pierwszym konfliktem z prawem 58-letniego oskarżonego. Brak jakichkolwiek sygnałów świadczących

o naruszeniu przez oskarżonego porządku prawnego skutkujących wszczęciem postępowania karnego. Podkreślić w tym miejscu również należy, że instytucja zawieszenia kary pozbawienia wolności nie oznacza bezkarności sprawcy, wręcz przeciwnie, bowiem obok elementu dobrodziejstwa stanowi bardzo ważny element motywujący do unikania zachowań sprzecznych z prawem, służy tym samym kształtowaniu prawidłowej postawy u oskarżonego. Oskarżony musi mieć świadomość, iż zachowania sprzeczne z prawem, w zależności od ciężaru gatunkowego, mogą skutkować obligatoryjnym bądź fakultatywnym zarządzeniem wykonania orzeczonej kary. Tylko od samego oskarżonego zależy jak wykorzysta on okres próby i jak będzie on przebiegał.

W związku z tym, iż kara pozbawienia wolności została orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nie jest więc efektywnie wykonywana, na podstawie art. 71 § 1 kk, wymierzono oskarżonemu karę grzywny w ilości 200 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 75 złotych. Liczba stawek dziennych uwzględnia stopień społecznej

szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, który w przedmiotowej sprawie z uwagi na rozmiar, charakter skutków osobowych zdarzenia oraz rodzaj i charakter naruszonych reguł bezpieczeństwa jest bardzo duży. Wysokość stawki dziennej na poziomie 75 złotych nawiązuje wprost do sytuacji majątkowej i możliwości finansowych oskarżonego, którego miesięczne zarobki wg. ustnego oświadczenia oscylują w granicach kwoty 15.000 złotych.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 kk zobowiązano oskarżonego do pisemnego informowania sądu o przebiegu okres próby co sześć miesięcy. Wskazany obowiązek z jednej strony wzmocni motywację oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego, a z drugiej zapewni sądową kontrolę nad jego zachowaniem i realizacją obowiązków w okresie korzystania z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 42 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego tytułem środka karnego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych

w strefie ruchu lądowego na okres czterech lat. Ratio legis zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych stanowi wykluczenie z ruchu drogowego takich kierowców, którzy wykazali, że zagrażają bezpieczeństwu w komunikacji (por. wyrok SN z dnia 13. 10. 2011 roku, sygn. IV KK 201/11, Legalis). Przewidziana w art. 42 § 1 kk instytucja ma na celu eliminowanie z ruchu drogowego sprawców takich przestępstw, których okoliczności popełnienia wskazują, że prowadzenie przez nich pojazdu zagraża bezpieczeństwu w komunikacji (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 12. 08. 2010 roku, sygn. II AKa 214/10, Legalis). Ważne jest aby instytucję określoną w art. 42 § 1 kk wykorzystać w sposób na tyle rozważny, by odzwierciedlała ona przede wszystkim stopień społecznej szkodliwości przestępstwa popełnionego przez sprawcę i stosownie do tego stopnia, charakteru i sposobu nadużycia uprawnień uniemożliwiła mu prowadzenie pojazdów przez odpowiedni okres czasu (por. wyrok SN z dnia 20. 01. 2010 roku, sygn. IV KK 395/09, Legalis). Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy, zważywszy na charakter, rodzaj i

			sposób naruszenia przez oskarżonego reguł bezpieczeństwa w ruchu drogowym, skutkujący doprowadzeniem do wypadku drogowego o bardzo poważnych skutkach osobowych- zasadnym jest czasowe wyeliminowanie z ruchu drogowego jako kierującego pojazdami mechanicznymi P. G..
5.	<i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	6, 7, 8, 9 10		Na podstawie art. 46 § 1 kk- w uwzględnieniu wniosku Prokuratora- zobowiązano oskarżonego do zapłaty na rzecz oskarżycielek posiłkowych E. B. i M. P. kwoty po 2000 złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznana krzywdę. W zakresie zasądzenia kwoty 10000 złotych na rzecz K. S. tytułem częściowego zadośćuczynienia, sąd wniosku Prokuratora nie uwzględnił z uwagi na zakończenie postępowania z ubezpieczycielem, zawarcie ugody i wypłatę należności na rzecz K. S.. Wskazać w tym miejscu należy, iż przedmiotem obowiązku naprawienia szkody tytułem środka jest ta sama szkoda, której dotyczy stosunek

ubezpieczeniowy, a zatem naprawienie szkody przez ubezpieczyciela wyłącza możliwość orzeczenia obowiązku naprawienia szkody tytułem środka kompensacyjnego, skoro szkoda już została naprawiona. W razie wcześniejszego orzeczenia tego obowiązku, nie zostaje ograniczona odpowiedzialność ubezpieczyciela i nie oznacza to, że ciężar naprawienia szkody ma ponieść skazany sprawca szkody. Obowiązek ubezpieczyciela nie wypada wtedy, gdy karnoprawny obowiązek naprawienia szkody zostanie wykonany (por. Komentarz do art. 46 kodeksu karnego red. R. Stefański 2021, wyd. 26/ R.A. Stefański, Legalis).

Konsekwencją złożenia wniosku przez pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych K. S., M. P. i E. B. było zasądzenie stosownie do dyspozycji art. 627 kpk – od P. G. na rzecz w/w oskarżycieli posiłkowych kwot po 1176 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawę prawną zasądzenia wynagrodzenia na rzecz kuratora ustanowionego na podstawie art. 99 krio dla reprezentowania praw małoletniego F. G. jako pokrzywdzonego w postępowaniu karnym

		<p>prowadzonym przeciwko ojcu P. G. stanowi art. 618 § 1 pkt 11 kpk w zw. z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku - Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2016 r. poz. 1999).</p>
7.6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
11	<p>O kosztach postępowania sąd orzekł w oparciu o brzmienie art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt. 3, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r., Nr 49, poz. 223). W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd może zwolnić (nie ma obowiązku) oskarżonego w całości od zapłaty</p>	

na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. Zachował swą aktualność pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 5 lipca 1983 roku, (sygn. Rw 529/83, OSNKW 1-2/1984/21) mówiący, iż zwolnienie od kosztów postępowania za którąkolwiek instancją jest fakultatywne i ocenne, co obliguje sąd do wskazania występujących w sprawie okoliczności, które stanowią podstawę ustalenia, że uiszczenie kosztów postępowania byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów. Odnosząc się do sytuacji materialnej i osobistej oskarżonego zauważyć należy, iż wprowadzenie na utrzymaniu P. G. pozostaje małoletnie dziecko, niemniej jednak w/w pracuje, uzyskuje z tego tytułu stałe dochody w postaci wynagrodzenia kształtującego się na poziomie 15.000 złotych miesięcznie. Reasumując, zważywszy na sytuację materialną, osobistą oskarżonego, jego możliwości zarobkowe, zasadnym jest obciążenie

	P. G. kosztami postępowania w całości.
6. 1Podpis	